

Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.) — Tumačenje članka 18. i 45. UFEU-a, članka 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice (SL L 257, str. 2.) i članka 10. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 74, str. 1.) — Pojam „obiteljsko davanje” — Dopustivost nacionalnog propisa koji propisuje dodjelu davanja za svako uzdržavano dijete kao porezne olakšice radnicima koji svoju profesionalnu aktivnost obavljaju na području druge države članice — Jednakost postupanja — Obustava dodjele obiteljskog davanja u zemlji zaposlenja do visine iznosa davanja propisanog zakonodavstvom zemlje boravišta — Pravila o zabrani kumulativne dodjele

Izreka

Članak 1. točku (u) podtočku i. i članak 4. stavak 1. točku (h), Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. treba tumačiti tako da davanje kao što je dodatak za dijete, uvedeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete, jest obiteljsko davanje u smislu te Uredbe.

(¹) SL C 200,7.7.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad — Bugarska) — Stoilov i Ko EOOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Predmet C-180/12) (¹)

(Prethodni postupak — Prestanak pravnog temelja odluke u glavnom postupku — Irelevantnost postavljenih pitanja — Obustava postupka)

(2013/C 367/17)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stoilov i Ko EOOD

Tuženik: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Sofia-grad — Tumačenje Uredbe Komisije (EZ) broj 1031/2008 od 19. rujna 2008. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 302, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2, svezak 12, str. 3.) i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (JO L 302, p. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) kao i članka 41. stavka 2. točke (a) i članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije — Razvrstavanje robe u Carinsku tarifu — Razvrstavanje robe (materijali za proizvodnju zavjesa) pod tarifnu oznaku KN 5407 61 30 zbog svojih karakteristika „tkanine” ili pod oznaku 6303 92 10 zbog toga što je isključivo namijenjena kao „tkanina za posoblje” — Odluka o naplati tražbine države koja nameće državi obvezu plaćanja dodatne carine i PDV-a, a čija obveza proizlazi iz vještačenja obavljenog u carinskom laboratoriju — Načelo zaštite legitimnog očekivanja s obzirom na okolnosti iz podnesene carinske deklaracije

Izreka

Nema mjesta odgovaranju na postavljena pitanja od Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska).

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf — Njemačka) — Yvon Welte protiv Finanzamt Velbert

(Predmet C-181/12) (¹)

(Sloboda kretanja kapitala — Članci 56. do 58. UEZ-a — Porezi na nasljedstvo — Ostavitelj i nasljednik s prebivalištem u trećoj zemlji — Ostavinska masa — Nekretnine u nekoj državi članici — Pravo na umanjenje porezne osnovice — Različito postupanje s rezidentima i nerezidentima)

(2013/C 367/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Yvon Welte

Tuženik: Finanzamt Velbert

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Finanzgericht Düsseldorf — Tumačenje članka 63. i 65. UFEU-a — Propisi neke države članice u području poreza na nasljedstvo koji određuju neoporeziv dio s obzirom na vrijednost nekretnine na visinu od 2 000 eura u slučaju prebivališta ostavitelja i nasljednika u nekoj trećoj zemlji, dok ovaj neoporezivi dio iznosi do 500 000 eura u slučaju prebivališta bilo ostavitelja bilo nasljednika na području države članice

Izreka

1. Članci 56. i 58. UEZ-a moraju se tumačiti na način da su protivni propisima neke države članice koji se odnose na utvrđivanje prava na nasljedstvo, a koji u slučaju nasljeđivanja neke nekretnine koja se nalazi na području ove države i kada, kao u okolnostima predmeta u glavnom postupku, preminuli i osoba koja ima pravo na ostavinu u trenutku smrti ostavitelja imaju prebivalište u nekoj trećoj zemlji kao što je Švicarska Konfederacija, propisuju da je umanjene porezne osnovice manje od umanjenja koje bi se primjenjivalo da je barem jedan od njih u tom trenutku imao prebivalište u spomenutoj državi članici.

(¹) SL C 174, 16.6.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie van België — Belgija) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV protiv Navigation Maritime Bulgare

(Predmet C-184/12) (¹)

(Rimska konvencija o mjerodavnom pravu za ugovorne obveze — Članak 3. i članak 7. stavak 2. — Stranačka sloboda izbora prava — Granice — Prisilni propisi — Direktiva 86/653/EEZ — Samozaposleni trgovački zastupnici — Ugovori o prodaji ili kupnji robe — Raskid ugovora o zastupanju od strane nalagodavca — Nacionalni provedbeni propisi koji predviđaju zaštitu koja premašuje minimalne zahtjeve Direktive te zaštitu trgovačkih zastupnika u okviru ugovora o pružanju usluga)

(2013/C 367/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie van België

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Tuženik: Navigation Maritime Bulgare

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Hof van Cassatie van België — Tumačenje članka 3. i članka 7. stavka 2. Rimske konvencije o mjerodavnom pravu za ugovorne obveze, otvorene za potpisivanje u Rimu 19. lipnja 1980. (SL 1980, L 266, str. 1.) i Direktive Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika (SL L 382, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 45.) — Stranačka sloboda izbora prava — Granice — Ugovor o trgovačkom zastupanju — Klauzula koja kao mjerodavno pravo određuje zakon države nalagodavca — Mjesna nadležnost suda u mjestu poslovnog nastana trgovačkog zastupnika

Izreka

Članak 3. i članak 7. stavak 2. Rimske konvencije o mjerodavnom pravu za ugovorne obveze, otvorene za potpisivanje u Rimu 19. lipnja 1980. treba tumačiti tako da pravo države članice Europske unije koje pruža minimalnu zaštitu propisanu Direktivom Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika, a koje su izabrale stranke ugovora o trgovačkom zastupanju, sud sa sjedištem u drugoj državi članici kod kojeg je podnesena tužba može odbaciti u korist *lex fori* u slučajevima obrazloženja prisilnim karakterom pravila koja uređuju položaj samozaposlenih trgovačkih zastupnika u pravnom poretku te države članice, samo ako sud kojem je tužba podnesena detaljno utvrdi da je zakonodavac države suda *lex fori* u okviru prenošenja ove Direktive smatrao nužnim trgovačkom zastupniku u predmetnom pravnom poretku pružiti zaštitu koja premašuje onu koja je predviđena navedenom direktivom, uzimajući pritom u obzir narav i predmet tih prisilnih propisa.

(¹) SL C 200, 7.7.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) 17. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Högsta domstolen — Švedska) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB protiv Naturvårdsverketa

(Predmet C-203/12) (¹)

(Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Novčana kazna zbog prekomjerne emisije — Pojam prekomjerne emisije — Izjednačavanje s povredom obveze vraćanja, u rokovima propisanim direktivom, dovoljnog broja emisijskih jedinica za pokrivanje emisija tijekom prethodne godine — Nepostojanje razloga za oslobođenje od kazne u slučaju stvarne raspoloživosti emisijskih jedinica koje nisu vraćene, osim u slučaju više sile — Nemogućnost prilagodbe novčane kazne — Razmjernost)

(2013/C 367/20)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen